

Mąsliai ♩ = 69-76

Duetas

1. Pa - ga - liau žmo-nėms su - švi - to E - van - ge - li-jos švie - sa.
 2. Jė - zus mo - kė nuo-lan - ku - mo ir ne - teis - ti iš aukš - tai,
 3. Pa - sa - kiau ne kar - tą žmo-gui: „Štai kris - le - lis tau a - ky,

Var - gas tam, ku - ris al - suo-tų pyk - tį ke - lian-čia dva - sia.
 siek - ti tik - ro - jo šven - tu - mo, taip, kaip Jis, my - lėt karš - tai.
 jei e - si man tik-ras bro-lis, leisk jį grei - tai iš-krapš-tyt.“

Jė - zus pa - ta-rė šir - din - gai ne - be - teis - ti Jo vai - kū,
 Tai iš mū - sų rei-ka - lau - ja nuo - la - ti - nių pa-stan - gų.
 Tuo me - tu aš ne-ži - no - jau, ne - su - vo - kiau šios tie - sos,

nes at - sei - kė - ta tei - sin - gai bus ir mums tuo pat sai - ku.
 Jei kiek - vie - ną žmo-gų my - liu, tai tik - ru ei - nu ke - liu.
 kad kaip tik a - ky ma - no - joj - rąs - tas pyk - čio ir tam - sos.

Choras

Iš - ga - ny - to - jau, mus ves - ki link pa - lai - min - tų kran - tų,

ten per am - žius Tau gie - do - sim mei - lę ir šlo - ves kar - tu.

4. Brolių jėgai tikrai mylėčiau,
ir rūpėtų jo bėda,
tai pirmiausia pagalvočiau,
kad akis – jautri vieta.
Jau kitiems nepriekaištausiu
dėl jų trūkumų menkų;
savo akį išsiplausiu
atgailos tikros verksmu.

5. Kristaus meilė širdį gydo
ir apšviečia man akis:
brolio nuodėmių matyti
nenorės sveika širdis.
Neieškosiu kito ydų –
Kristaus meilė ves mane.
Savo rąstą prisiminus
krislai bus maža bėda.

Žodžiai: Eliza R. Snow, 1804–1887; priedainį parašė M. E. Abbey.
Muzika: Charles Davis Tillman, 1861–1943.

Mato 7:1–5
Almos 41:14–15